

Sygn. akt : VU 1586/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku L. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania L. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 22 sierpnia 2012 roku

znak (...)

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 22 sierpnia 2012 roku znak (...), w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy L. N. prawo do emerytury od dnia (...) roku,

II. stwierdza, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.

Sygn. akt VU 1586/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 22 sierpnia 2013r. po rozpoznaniu wniosku z 8 sierpnia 2012r. odmówił L. N. prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, że L. N. nie spełnia wymienionych warunków, ponieważ udowodnił nie udowodnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganych 15 lat. Zakład podał, że nie zaliczył wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia od 1 sierpnia 1978r. do 31 grudnia 1998r. w Przedsiębiorstwie (...) - gdyż w świadectwie pracy z dnia 30 listopada 2001r. nie określono prawidłowo charakteru pracy wnioskodawcy a ponadto wykazano łączone stanowisko pracy, co wyklucza możliwość spełnienia wymogu wykonywania pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył L. N. wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie emerytury. W uzasadnieniu wskazał, że w okresie zatrudnienia w zatrudnienia od 1 sierpnia 1978r. do 31 grudnia 1998r. w Przedsiębiorstwie (...) wykonywał prace spawalnicze, co uzasadnia przyznanie mu prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał swoje stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji, iż wnioskodawca nie ma wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił:

Wnioskodawca L. N. urodził się w dniu (...)w dniu (...)ukończył 60 lat.

Na dzień 1 stycznia 1999r. ma 27 lat, 5 miesięcy i 21 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Nie jest członkiem OFE.

Od 3 grudnia 2012r. pobiera zasiłek przedemerytalny.

(bezsporne)

Wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w J. od 1 sierpnia 1978r. do 30 listopada 2001r. na stanowisku spawacza elektryczno-gazowego.

W czasie tego zatrudnienia przebywał na urlopie bezpłatnym: od 13 do 14 października 1982r. (2 dni), w dniu 7 grudnia 1983r. (1 dzień) oraz od 28 maja 1994r. do 30 czerwca 1994r. (34 dni).

W okresie tego zatrudnienia miał łącznie 6 miesięcy i 11 dni okresów nieskładkowych.

Dowody:

- akta rentowe: świadectwo pracy z 30.11.2001r. k. 7

- akta kap. pocz.: kserokopie zaświadczeń Rp-7 za lata 1978-1998, zaświadczenie o uprawnieniu do świadczeń rekompensacyjnych z 21.11.2002r., zaświadczenie o okresach nieskładkowych z 25.08.2003r.

- akta emerytalne: karta przebiegu zatrudnienia k. 5

Przedsiębiorstwo (...) w J. przed wszystkim świadczyło usługi transportowe. Poza tym wykonywało remonty i naprawy pojazdów oraz maszyn drogowych (m. in. piaskarek, równiarek, koparek, dźwigarek itp.). Dodatkowo produkowało nowe piaskarki.

Wnioskodawca był zatrudniony w wydziale remontów. Wydział ten podzielony był na trzy odrębne jednostki: dział zajmujący się naprawą samochodów, spawalnie i obróbkę mechaniczną. L. N. zatrudniony był na spawalni. Do jego obowiązków należało: wycinanie przy użyciu palnika gazowego starych zużytych elementów z remontowanych pojazdów, wycinanie nowych elementów z blach metalowych i spawanie ich na właściwym miejscu w remontowanych pojazdach i urządzeniach. Dużą część jego czasu pracy zajmowało mu wycinanie i spawanie piastr w kołach.

Ponadto wykonywał prace spawalnicze przy produkcji nowych piaskarek.

W czasie tego zatrudnienia nie wykonywał innych prac. Sporadycznie, w razie potrzeby i możliwości pomagał mechanikom przy montażu niektórych części, które następnie spawał.

Dowody:

- zeznania świadków: A. J. 00:12:25 – 00:25:29

K. Ł. 00:25:56 – 00:36:12.

Sąd zważył:

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt.1, tj. innym niż 65 lat dla mężczyzn. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Z mocy art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej cytowane przepisy znajdują zastosowanie w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którym przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999r.) osiągnęli:

- 1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W sprawie bezspornym był fakt, iż wnioskodawca miał wymagany przepisem art. 27 ustawy emerytalnej okres składkowy i nieskładkowy - 25 lat, osiągnął wymagany wiek 60 lat, nie przystąpił do OFE.

Natomiast w ocenie organu rentowego – na dzień 01 stycznia 1999r. nie udowodnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Wnioskodawca wskazywał natomiast, że ma wymagany 15 – letni okres pracy w szczególnych warunkach, bowiem jako taki jego zdaniem należało uznać okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w J. od 1 sierpnia 1978r. do 30 listopada 2001r. na stanowisku spawacza elektryczno-gazowego.

Sąd podzielił stanowisko wnioskodawcy, w tym zakresie, że ma on wymagany 15 – letni okresu pracy w warunkach szczególnych.

Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. są okresy w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. W rozpoznawanej sprawie ze świadectwa pracy, wystawionego przez pracodawcę z 30 listopada 2001r. oraz kserokopii dokumentów zawartych w aktach ubezpieczeniowych (takich jak: kserokopie zaświadczeń Rp-7 za lata 1978-1998, zaświadczenie o uprawnieniu do świadczeń rekompensacyjnych z 21.11.2002r., zaświadczenie o okresach nieskładkowych z 25.08.2003r.) w powiązaniu z zeznaniami świadków A. J. i K. Ł. wynika, że w okresie zatrudnienia od 1 sierpnia 1978r. do 31 grudnia 1998r. w Przedsiębiorstwie (...) wnioskodawca na stanowisku spawacza elektryczno-gazowego wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy – prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym i gazowym, a są to prace ujęte w Wykazie A, dziale XIV, poz.12 załącznika do rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r. Po wyłączeniu z tego okresu 37 dni urlopów bezpłatnych oraz mając na uwadze, że wnioskodawca w całym okresie zatrudnienia ma łącznie 6 miesięcy i 11 dni okresów zasiłków chorobowych (przy czym wyłączeniu podlegać mogą jedynie okresy zasiłków chorobowych od 14 listopada 1991r.) wnioskodawca ma ponad 15 lat okresów pracy w szczególnych warunkach.

Sąd pominął dowód z akt osobowych, gdyż ich pozyskanie nie było możliwe ze względu na likwidację archiwum. Zaś pozostałe dowody, szczegółowo wskazane w części ustaleń faktycznych (kserokopie części dokumentów z akt

osobowych, oryginał świadectwa pracy oraz jasne, logicznie, wzajemnie powiązane i uzupełniające się zeznania przesłuchanych w tej sprawie świadków jednoznacznie wskazują na charakter wykonywanych przez wnioskodawcę prac w spornym okresie. Z tego samego powodu, wobec niestawiennictwa na rozprawie wnioskodawcy pominięty został dowód z jego przesłuchania.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kodeksu postępowania cywilnego w pkt. I wyroku zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał L. N. prawo do emerytury od dnia ukończenia przez niego 60 roku życia tj. (...)

W punkcie II wyroku, sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.

Zgodnie z treścią art. 118 pkt. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – w przypadku ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego – organ rentowy wydaje decyzję w terminie 30 dni, przy czym za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się dzień wpływu do Zakładu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Przepis art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych - stanowi , że jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności .

W rozpoznawanej sprawie okoliczności niezbędne do przyznania wnioskodawcy prawa do żadanego świadczenia zostały wyjaśnione na etapie postępowania sądowego. Dopiero bowiem w wyniku przesłuchania świadków oraz analizy części dokumentacji zawartej w aktach ubezpieczeniowych możliwe było dokonanie oceny charakteru prac wykonywanych przez skarżącego w spornym okresie zatrudnienia i zakwalifikowania tych prac według obowiązującego wykazu A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Reasumując, sąd uznał, iż - wydając decyzję w dniu 22 sierpnia 2012r. - organ rentowy nie popełnił błędu, skutkującego odpowiedzialnością za opóźnienie w przyznaniu świadczenia. W tym stanie rzeczy, sąd orzekł jak w punkcie II sentencji wyroku.